

Ingen tid. Snart

Jesus säger: "Se, jag kommer snart." Upp 3:11 När är det kan man undra. Och vad menar vi när vi säger, Jag kommer *snart*. Jag ringer *snart*. *Snart* ska du få en riktigt fin present av mig. *Snart* ska jag sluta röka.

Tidsbegreppet är svårfångat. Ibland går tiden fort, ibland långsamt. Men det är ju en lögn. Tiden går med samma hastighet hela tiden. Inom vetenskap och teknik vet man att det i vissa lägen är helt avgörande att man kan lita på att tiden går med samma hastighet hela tiden. Därför finns det atomur med en precision som överskrider all fattningsförmåga.

Det verkar alltså som att det finns två sidor av tid. Den ena handlar om exakthet, om något konstant och orubbligt- atomuret. Den andra sidan handlar om något ganska rörigt. Jag kommer snart. När vi säger det tar vi inte fram atomuret. Inte heller när vi säger att vi ska sluta röka. Det handlar i stället om något vi tänker oss ska ske i en avlägsen framtid. 'Jag kommer snart' behöver i och för sig inte vara så avlägset, även om det för ett barn upplevs som en evighet ibland. 'Du sa att vi skulle gå och titta på de nya hundvalparna hos grannarna.'

Vem har inte gnällt över att man inte har tid. Om dygnet ändå hade 25 timmar. Eller varför inte 38? Men också de timmarna skulle man fylla upp, och så skulle gnället finnas där igen. Och vad är det som man så bestämt måste göra under de där 25 eller 38 timmarna? Uppenbarligen tänker man på för många saker. Jodå, det finns måsten, yttre krav, men nog är det väl så att det mesta är sådant vi själva tänker att vi måste göra. Tiden räcker inte till för allt vi föreställer oss att vi måste göra. Då blir ju ordet "snart" väldigt användbart, och atomuret blir väldigt hotfullt. Du har tvåhundra-sjuttionio sekunder på dig att läsa den här betraktelsen. Sedan börjar atomuret tjuta. Så vill vi ju inte leva. Så när någon frågar när du kommer att ha läst färdigt den här sidan, så säger du: Snart.

Vad skulle vi göra utan begreppet snart. Jag har inte tid just nu, men jag kommer snart att ha det. Men ibland så gör vi saker på momangen. Vi ödslar inte en sekunds väntan på att komma igång. Då är

det som att det inte längre finns några beräkningar av tid. Behöver jag göra andra saker, innan jag sätter igång. Hur lång tid kommer det här att ta? Om jag gör det här, måste jag försaka något annat? Nej, man bara gör det. För att man vill det. Så enkelt är det. Man vill det, och då finns plötsligt varken begreppet tid eller SNART. Det finns bara ett NU. Titta på barn som är uppslukade av en lek eller av sin favoritsysselsättning. En flicka som sitter och ritar. En pojke som hattar med fotbollen. Det bara sker. Handlingen är ett utflöde av en inre energi. Den kraften frågar inte vad klockan är. Den undrar inte hur länge den får hålla på. Den finns och den är verksam.

Nu är det ju så att vi alla har fått livets energi, en ständigt strömmande livskraft eller vilja. Det är meningen att den ska användas för att bygga något i den här världen. Den kommer från Gud och den ska användas för att bygga upp. Här på jorden. Vi har ett val att göra om hur vi använder den energin. Rent praktiskt kan vi ju säga att vi har en viss tid på oss, cirka 100 år. Eller säg att vi har 24 timmar varje dag. Under de timmarna kan vi säga: Jag har inte tid. Eller: Jag kommer snart och bygger upp. Och då betyder Herrens ord, "Se, jag kommer snart" något helt annat än om vi säger: Vad är tid för något?! Jag vill rita. Jag vill lära känna mina medmänniskor. Jag vill ge av mina krafter. Nu.

Herrens "Snart" betyder för den late "aldrig". För den kloka och kärleksfulla människan betyder det "Nu". Herren har redan kommit till den människa som följer Honom och är Hans tjänare. "Där jag är kommer också Min tjänare att vara." Joh 12:26

Hos den människan är Herren redan Nu, och därför säger en sådan människa: Jag kommer nu för jag ser att du behöver mig. Jag slutar röka nu för jag har förstått att det förstör min hälsa.

Tid bestäms inte av ett atomur utan av vår vilja. Egentligen finns det ingen tid. Och om inte det står klart nu, så kommer det att göra det snart.

Göran Appelgren

Församlingsnytt

Jönköping

Alla goda vänner hälsas på det hjärtligaste från Agrönskande Jönköping. Våren har slagit till i år! Den besannar verkligheten att efter köld kommer värme. Det är så förordnat från Den som styr allt. Tack och lov!

Enskilda medlemmar i församlingen har hunnit hämta sig efter vintern som inte har varit särskilt hård. Den har varit något vi uthärdat, och lagt bakom oss. Vi fortsätter vår verksamhet som tidigare. Lärostudierna har kommit igång igen, och samtalsstunderna fortsätter. Vi noterar med glädje att Wajjny som har flyttat till ett äldreboende nu verkar ha repat sig efter höftfrakturen under vintern. Vi beundrar alla Wajjny som med sina 97 år klarar att för egen maskin komma till kyrkan på söndagar. Vi lägger märke till att Rune har lagt om växeln och koncentrerar sig mer på att hjälpa familj och vänner med olika snickeriprojekt. Dessutom är guidningen till utlandet också en väsentlig del av hans tillvaro. Med glädje ser vi fram

Köpenhamn

Här följer ett utdrag ur anteckningar från ett möte jag hade med kyrkorådet i Köpenhamn i mars. Det får fungera som bidrag om verksamheten för Köpenhamn den här gången. Det fina sekreterarbete är gjort av Vita.

Göran Appलगren

”Jørgen giver ordet til Göran, idet han beder ham fortælle os noget om fremtiden. Göran starter med at overbringe hilsener fra biskopper, fra Stockholmsforsamlingen, fra Ragnar og Olaf, samt andre præster, han har talt med på det nyligt overståede præstemøde. Og kommer derefter med en meget glædelig information.

Ragnar og Dorrit bliver boende i Mullsjö i hvert fald endnu et år. Ragnar går fortsat på pension sommeren 2009. Men i kirkeåret 2009-2010 er Ragnar villig til at hjælpe Forsamlingen i Jönköping 1 x om måneden, og Københavnsforsamlingen med 4-5 besøg om året. Olaf har indvilget i at komme 2 x om året, og Göran selv vil ligeledes komme 2 x om året. En gang i egenskab af regionalpastor, og så måske 1 x til vores Hovedforsamling. Det sidste er dog ikke et ”must”. Vi vil således ende op med at få besøg ml.



Præstkandidat i höst

Under cirka fem veckor kommer Malcolm Smith med hustrun Abby att vistas i Skandinavien med Stockholm som bas. Alla blivande präster tillbringar en termin, 10-12 veckor i någon församling inom vår kyrka. Rektorn vid Teologiska skolan i Bryn Athyn, Andy Dibb, har haft önskemålet att alla kandidaterna ska kunna åka till något land utanför USA. Vi är mycket glada över att de ska komma hit. Den övriga tiden kommer de att vistas i Frankrike och England.

emot en husinvigning i maj. Det är Gustav som vill att hans och Gittans intention att låta sitt hem invigas till Herrens närvaro skall bli verklighet. Gustav menar att Gittan skulle gilla att deras föresats äntligen sätts i verket.

Stig har genomgått en större tandoperation men mår i övrigt bra.

Vi har saknat honom och önskar allt gott för framtiden. Olga fortsätter sina musikuppskattningsstunder till stor glädje för sina deltagande vänner. Justin avslutade en konsert för några dagar sedan. Hans band har ändrat namn från ”En natt med Tosca” till ”Lay down your guns.” Rockmusik är inne nu för tiden. Hans band är en röst i tiden här i Jönköping.

Vi gläder oss åt att återse många av vännerna i Sverige och Danmark vid familjehelgen i Tisvildeleje nära Helsingør i Danmark i maj. Väl mött!

Ragnar Boyesen

7-9 x om året.

Göran minder om, at Generalkirken lægger op til, at Forsamlingerne bliver mere selvstændige end tidligere, hvilket medfører et større ansvar for Bestyrelsen i København, og Göran ser dette som en god ting for fremtiden. Kenneth ser det som et stort plus, at vi nu får en mere glidende overgang, til en fremtid, hvor vi bliver nødt til at tage mere og mere ansvar. Göran foreslår, at vi åbner døren for nye tanker. Ser på: ”Hvad er godt for os? Er der andre måder, at gøre tingene på?” Byrden skal tilpasses Forsamlingens ressourcer. Er det f.eks. en mulighed, at leje et sted? Man skal ikke nødvendigvis se på det, som noget negativt. Læg planer for fremtiden.

Man kan også se på Familie-weekenden. Ikke, at Mden skal tages bort, men man kan måske finde andre programmer. Måske kunne det være en ide med en forlænget studieweekend for voksne. Ligesom de unge, har deres egen weekend, som betyder meget for dem. Der kan altså findes andre måder, at stimulere kirkelivet i Skandinavien på. Det er dog meget vigtigt, at der findes et fællesskab, hvor man mødes i en større gruppe.”

Stockholm

Vi hade planerat att ha en helg för unga vuxna i februari i samarbete med Olaf Hauptmann i Colchester i England, men till slut var vi tvungna att ge upp. Unga vuxna är människor som inte utan vidare kan ta ledigt en halvdag för att resa från England, Oslo eller Umeå. Men vi tänker framåt och hoppas att det ska gå att ordna en annan gång.

Pastorsrådet har fått en ny medlem, Lotta Sandström. Medlemmarna är Josephine, Lotta, Ulice, Nils Sture och Rolf. Om man har något som rör församlingslivet, så går det bra att vända sig till någon där, så tar vi upp det under våra diskussioner. Våra samtal rör sig om stort som smått, om det som ligger nära i tiden eller mera långsiktiga saker. På det senaste mötet talade vi om hur man ska kunna göra en långtidsplanering med väl definierade mål och uppföljning av resultat. Inom hela Allmänna Kyrkan pågår ett sådant arbete. Som framgår längre fram så är vi inne i en ny fas, där det läggs stor vikt på att nå ut till nya människor. Det är glädjande att se att vår församling växer, men det finns mer att göra. Planering gör att vår församling kan bli mer effektiv och bättre anpassad till att både sörja för de behov som finns inom församlingen och för att nå ut till nya människor.

Påskan blev fin på flera sätt. Heddas föräldrar sjöng på långfredagsgudstjänsten. Mycket vackert och mycket passande sånger till de texter som lästes. Det blev en riktigt bra helhet. Vi samlades i prästgården efteråt. Eva dekorerade kyrkan - på ett sätt på långfredagen och på ett helt annat på påskdagen. Tillsammans med Ullas dekorationer i Stjärnsalen blev allt mycket fint. Det var fler som kom på långfredagen än på själva påskdagen. Ja, det kan bli så, men det gör inte så mycket så länge som vi håller fast vid att påskdagen är den stora dagen. Det är den levande, uppståndne Herren Jesus Kristus som är vår Gud och som vandrar med oss i våra liv.

Under vårstämman diskuterade vi bl a möjligheten att ha någon slags enkät för att se hur vi kan utveckla gudstjänster och församlingsliv. Pastorsrådet fick i uppdrag att ta fram ett underlag för fortsatt diskussion vid höststämman. Ljudanläggningen diskuterades också, och den som gjort installationen kommer att träffa kyrkvårdarna i kyrkan. Kyrkorådet omvaldes i sin helhet. Ledamöter är Olle Björkström, tillika ordförande, Gunnar Borgsten, sekreterare, Jörgen Alm, kassör, Glade Odhner, kontaktperson för fastighetsfrågor, Karin Bryntesson och Peter Green.

Vi har haft en del ohälsa i församlingen. Olle mår allt bättre och har stegvis börjat arbeta. Linnéa Green har varit riktigt sjuk och flera i familjen också, men till slut har allt ordnat sig. En astmadiagnos gjorde att det till slut fanns något konkret att gå på. Andra barnfamiljer, Chetram, Danis, har också haft perioder med krassliga barn. Nils Sture brottas med något som

kanske kan kallas neurologiskt. Vi har alla olika slags motstånd att kämpa oss igenom. Greta har en fot som trilskas. Men en stark tro gör att vi ser målet, även om det ibland kan ta emot.

Kyrkvårdarna får hjälp av ungdomarna som på det sättet på ett mycket fint sätt kommer in i arbetet. Det är över huvud taget en fin kontakt över generationsgränserna. Det kanske man inte tänker på, men en kyrklig församling har många fördelar. Här möts alla åldrar, och man berikar varandras liv.

De äldre barnen har gjort sina egna utflykter med Rolf och Jörgen. Vid ett tillfälle passade det så bra att Rolfs barnbarn William och Alexander kunde vara med. Johannes och Susanna hade dessutom en kompis var med sig. Utflykten den gången blev Tekniska muséet.

Onsdagsöppet i kyrkan är en bra kontaktyta. Bibelstudiet ligger i anslutning till öppetiden, så ibland har det lett vidare till att delta där. Enrico har varit med flera gånger och har lärt känna några av oss.

Bibelstudierna är mycket uppskattade. Runt påsk fördjupade vi oss i påskberättelsen. Vi tog avstamp i Johannes 18, där man hör hur Jesus talar om sig själv som *Jag Är*, d v s talar tydligt om att Han är Gud. Petrus och Johannes finns båda med när Jesus förhörs. Varför är det ingen som konfronterar Johannes, när Petrus blev utpekad!? En annan gång läste vi i 4 Mo seabok, kap 13-15 om när stammarna bespejade landet. Vad betyder det att två stammar ville gå in i landet direkt, medan de övriga tio var för fega för att utmana jättarna i landet?! Ordets bokstavsmening är ett "se-sam öppna dig" för själen. Vi kommer in på mycket intressanta samtal. Ingen går därifrån hungrig.

Och så hade vi en arbetsdag där vi fick mycket gjort. Söndagsskolematerial, köksutrustning, stolar och hyllor, ja, alla de där små betingen som någon gång måste göras blev gjorda. Och som alltid så blir det så bra samtal när det är dags för en fikapaus. Livet är ju både tanke och handling, och när det är inom kyrkans ram, så är det som att det finns en dimension till i det hela. Begreppet nytta blir verklighet och det sätter igång djupare tankar också.

Bokrumskommittén har fortsatt att arbeta med sortering och katalogisering i samarbete med The Swedenborg Library i Bryn Athyn. Eva är huvudansvarig och Gustav Fornander kommer upp och jobbar långa pass ibland. Sedan finns några till som gör viktiga insatser på olika sätt.

Och nyligen så fyllde vår äldste medlem år, Erik Lindberg 98 år. Vi sjöng för honom på söndagen, och på födelsedagen var Rolf och jag och hälsade på honom i hans nya bostad i Nockeby.

Göran Appelgren

Firandet av Swedenborgs födelsedag

Vi hade ett mycket trevligt och givande firande av Swedenborgs födelsedag i Stjärnsalen. Hanna Nyberg talade om "Fredrika Ehrenborg (1794-1873) och hennes syn på utveckling och andlig transformation". Hon är doktorand i religionshistoria vid Stockholms universitet och arbetar med en doktorsavhandling om bl a Fredrika Ehrenborg och hennes ovärderliga insatser för Nya Kyrkan i mitten av 1800-talet. Föredraget blev mycket uppskattat, och jag tror att det anlade tonen för den fortsatta samvaron som blev ovanligt innerlig och öppen. För en nykyrklig människa är det kyrkliga det väsentliga, sakens väsen, medan Swedenborgsällskapet är och ska vara öppet för alla oberoende av var man står när det gäller tro och sökande. Våra olika föredrag för oss i olika riktningar. Ibland blir det mer kulturhistoria, idéhisto-

ria och till och med vetenskap. Andra gånger som den här kommer något andligt och religiöst närmre.

Anders Junborg och Föreningen Swedenborgs Minne hade ordnat en mycket trevlig måltid, och det var många som hjälpte till med dukning, städning och dekorationer.

Textläsningarna handlade om pånyttfödelsen, bl a följande:

"Att en människa inte kan pånyttfödas annat än gradvis kan illustreras av naturen. Ett träd kan inte växa upp till full storlek på en dag. Inte heller växer vete och korn upp till mogen säd på en dag."

Sanna kristna religionen, nr 586



Ungdomshelg i Stockholm

Arets ungdomshelg följde samma uppläggning som förra året. Kirsten Bruell kom upp på fredagskvällen. Mattias, Jesper, Gabriella, Beata och Isolde var de som fanns på plats i Stockholm. Jacob skulle från början ha varit med men blev engagerad i en snookertävling som han förstås ville vara med i. Det blev en ganska lugn kväll, då det var slutet på en skolvecka för alla. På lördagen hade Glade och jag varsin lektion, Glade om boken *Himmel och helvete*, som också alla ungdomar fick ett exemplar av, och jag om de Tio budorden. Anna och Peter lagade en fin lunch och därefter tog Ulice hand om dem och lärde dem två sånger som de sedan framförde under söndagsgudstjänsten. Den ena var *Möt mig nu som den jag är* och den andra *När idag din hjälp jag söker*. Glade ackompanjerade och det blev mycket fint.

Ett stort tack till Josephine för allt arbete i prästgården.

Göran Appelgren



Beata, Petra, Isolde och Linnéa



Från vänster:

Jesper
Mattias
Gabriella
Ulice
Isolde
Kirsten
Beata
Glade

Vår avsiktsförklaring som kyrka:

Att hjälpa människor jorden runt att komma närmre Herren Gud Jesus Kristus i Hans Andra ankomst



Från prästmötena i Bryn Athyn - förändringar inom organisationen

Det som präglade årets prästmöten var två saker. Det ena var att prästerna börjar bli så många och komma från så många olika håll att man absolut måste ha namnappar. Det andra var att biskopen gjorde en storsatsning på att prästerna och styrelsen för Allmänna Kyrkan skulle lära känna varandra bättre.

För att börja med det första, fler och fler präster, så betyder det många olika saker, dels det där med namnapparna men också mera strukturella saker. Det har fram till nu funnits en konformitet i utbildning, typ av arbetsuppgifter och kulturell bakgrund. Om man säger Nordamerika och Europa så har man väl sammanfattat det hela ganska bra. Den enda större kyrkliga verksamheten utanför dessa områden fanns i Sydafrika bland den icke-vita befolkningen. Under apartheidregimen var det tyvärr omöjligt att arbeta på en gemensam organisation. Tack och lov ligger den dystra tiden bakom oss, och det sker en gradvis sammanfogning av hela kyrkan i Sydafrika. Men vad jag framför allt vill komma fram till är att det under de senaste 10-15 åren har skett en så stark utveckling av Nya Kyrkan inom vår organisation, Nya Jerusalems Allmänna Kyrka, att vi som kyrka måste hitta nya vägar framåt. Det är till exempel inte längre självklart att alla pratar engelska obehindrat. Jag var med på ett möte som handlade om hur den teologiska skolan i Elfenbenskusten ska omorganiseras för att möta det ökande antalet studenter där. En präst från Togo kunde inte följa med i diskussionen på engelska. En annan fråga är utbildningen. Fram till idag har alla präster fått i princip samma utbildning. Det vill säga, de som har utbildats i Sydafrika, Ghana och Elfenbenskusten har inte läst lika många kurser och har inte en formell examen, M. Div. I en större organisation kan man tänka sig en större grad av specialisering. En del vill verka som lärare, andra som översättare osv.

En fråga som växer fram ur det faktum att bakgrunden blir mer och mer varierad är också hur kyrkan ska styras. En fråga handlar om hur prästmötet styr sig självt, en annan hur hela kyrkan ska styras. Ja, alla dessa frågor blev mer markerade än tidigare. Så till exempel bildades två kommittéer som ett resultat av detta. Den ena ska belysa hur man beslutar om medlemsstatus i prästmötet. Den andra ska arbeta fram en bra metod för val av nästa biskop.

Det andra temat var kontakten med styrelsen. Styrelsen består av ett 25-tal lekmän, både män och kvinnor. De har några möten per år, och vid den här

tidpunkten ändrade man på datum så att de skulle sammanfalla med prästmötena. Fredag eftermiddag hade vi ett gemensamt program, där vi i små grupper med några präster och några lekmän i varje grupp talade om vad vi hoppas att kyrkan ska kunna göra i framtiden. Det blev en mycket givande dialog, där jag klart uppfattade att det finns både en större medvetenhet om kyrkan i andra länder och ett allt större intresse för andra delar av världen. Alla vet att medlemsantalet kommer att öka snabbare i alla andra områden än Nordamerika och Europa. Fler och fler förstår också att detta kommer att berika kyrkan, inte göra den mindre nykyrklig eller svagare eller vad man nu kan hitta på som en negativ konsekvens.

På lördagen hade styrelsen sitt ordinarie möte. Alla präster var inbjudna att närvara, men många hade redan rest hem, så vi var ett tiotal där, de flesta från andra länder! Det var en mycket givande erfarenhet att vara med. Jag tror att det är väsentligt att vi präster förstår hur styrelsen arbetar, och att de vet mer om hur vi tänker. Som Regional pastor får jag alla handlingar mig tillskickade inför mötena. Med den här personliga kontakten blir det mer verklighetsförankrat och lättare att följa med i diskussionerna.

Några punkter som är värda att lyfta fram från de diskussioner som hålls inom styrelsen och ledarskapet i Bryn Athyn är följande:

- Kyrkan är helt och hållet beroende av gåvor. Vi går nu från att ha haft några få mycket stora bidragsgivare till att lita på ett större underlag för gåvorna. En speciell satsning kommer att börja med start 13 september i höst. Det man försöker uppmuntra till är att binda sig för ett återkommande bidrag, litet eller stort. En god effekt av detta är att det blir ett större intresse från medlemmarna att engagera sig i verksamheten. En annan intressant effekt är att gåvogivarna också uttrycker önskemål, inte krav, men önskemål om vad man ska satsa på. Den som har huvudansvaret för den här frågan, Wayne Parker, lyfte fram något som förvånade mig, men som är självklart egentligen. Det fanns en stark önskan att värna om de som arbetar inom kyrkan, framför allt präster, lärare och professorer. Det är den största resursen som finns, och om man inte mår både om dem som finns och om dem som kan tänkas komma in, så kommer verksamheten att halta.

- En annan sak som har lyfts fram är att satsa på Teologiska skolan och ge studenterna en god ekonomi,

så att de kan ta vara på de tre åren de är där istället för att lägga tid på att arbeta vid sidan om och betala studierna. Men den insparade tiden används också för ett mer aktivt arbete i små portioner under hela studietiden. Man vänder sig också mer och mer till människor som redan har en yrkesbakgrund och kanske familj men som känner sig kallade till prästämbetet. Det har också lett till att man vill höja lönerna för prästerna. Det sistnämnda är något som för övrigt gäller alla anställda. Ett stort arbete har lagts ned på detta, och återigen är det ett önskemål från dem som

bidrar till kyrkan – att ta väl vara på sina anställda.

- En annan stor satsning är förstås de stora investeringarna som görs inom College med nya byggnader och studieresurser, en bredare rekrytering och en effektivare ledning. Intresset från bidragsgivarna är mycket stort.

Kort sagt, det var mycket givande och kändes stimulerande och fruktbart att få denna närmre kontakt med styrelsen.

Göran Appelgren

Från prästmötena i Bryn Athyn - olika föredrag

En som inte är ny i Nya Kyrkan, men som för första gången stod fram som talare vid årets prästmöten i Bryn Athyn, var pastor Jacob Borketey-Kwaku, från Tema i Ghana. Han höll en i alla delar en välskriven och synnerligen övertygande framställning kring ämnet: Vad lär vi ut om Herrens Förhärligade Mänskliga? Historiskt inom Nya Kyrkan har det varit delade meningar kring läran om Herrens förhärligade Mänskliga. Enligt Jacobs framställning bör vi inom Nya Kyrkan uppfatta läran om Herrens Mänskliga som den högsta och viktigaste för oss alla inom prästerskapet och för kyrkan i övrigt. Det är denna lära som är hörnstenen både i kyrkan här i världen och i evigheten. Förståelsen av denna lära utgör själva förutsättningen för frälsning. Därför behöver prästerskapet tala med en röst om detta viktiga ämne. Jacob påminde om att i Allmänna Kyrkan har det funnits två skilda meningar om vad som hände med Herrens kropp. Behölls den i sin helhet, eller upplöstes den i graven? Han redogjorde för sin egen uppfattning och förhoppningen om att hans presentation skulle kunna återuppta diskussionen kring detta viktiga ämne. Hans förhoppning var att studiet ville leda fram till en enhetlig förståelse i kyrkan, där Herren uppfattades som en och "Hans namn ett."

Presentationen visade tydligt vad Skrifterna redovisar att Herren uppstod med hela sin jordiska kropp som Han tagit på sig i värden. I stort togs denna mycket välformulerade och tekniskt skickliga presentation emot med välvilja. En av de äldre prästerna menade att det var förvånande att en "ung man" var i stånd att skriva så väl. Det väckte allmän munterhet när någon upplyste om att Jakob är 52 år gammal.

En presentation som också blev uppskattad var från pastor Derek Elphick, Oak Arbor i Michigan. Detta var en uppföljning på en tidigare presentation som handlade om att underlätta missionsarbetet.

Syftet var att undersöka förbindelsen mellan talare och lyssnare, med vikt vid vad det är som lyssnaren får med sig från gudstjänstbesöken. Han kände sig förvånad, sade han, när hans undersökningar kom till slutsatsen att om vi vill nå fram till och påverka nya människor, så behöver vårt budskap nå fram till

och övertyga våra egna medlemmar. På frågan om varför detta var så viktigt, framhöll Derek att om inte kyrkans egna medlemmar bjuder med sig sina vänner som inte hör till kyrkan, så kommer kyrkan inte att växa. Medlemmarna kommer inte att ta med sig sina vänner, om de inte själva känner att de berörs och känner sig bekväma med det de hör och gör på söndagsmorgnarna. Han slutade med att vad prästerna väljer att tala om i sin predikan, och hur vi framför den, kommer att ha stor betydelse för kyrkans tillväxt framöver.

Den kanske mest annorlunda presentationen var från pastor Erik Buss, Durban, Sydafrika. Han hade valt ämnet Nykyrklig Epistemologi. Ordet kommer från sammansättningen av två ord ur grekiskan. Först 'episteme', kunskap, och 'logos', samtal. Som begrepp utgör detta vetenskapen om teorin eller kunskapen som undersöker ursprunget, väsendet, metoderna och gränserna för kunskap. Eriks undersökning visade på den debatt man haft inom prästerskapet rörande vilka källor till kunskap som kyrkan kan använda sig av. Vissa har framfört åsikten att Ordet och Skrifterna är den enda och mest tillförlitliga källan till kunskap, medan andra har hävdat att Herren förväntar sig av oss att vi använder världslig kunskap inom kyrkan i ljus av Ordet. Eriks undersökning gick ut på att ta reda på vad Herren säger, med särskild hänsyn till vad Han säger om nyttan av att använda förståndets resonerande funktion och världslig kunskap. Frågan om vad man kan uppfatta som nyttan med kunskap och dess begränsning var föremål för undersökningen i ljuset av den centrala läran i Ordet. Den understryker kraftfullt att bara det som är från Ordet får stå i kyrkans tjänst. Diskussionen bekräftade nyttan av denna presentation, med förhoppning om att den skulle vidareföras i framtiden.

Den längsta och mest omfattande framställningen gjordes av pastor Mike Gladish, Dawson Creek, British Columbia, Canada. Ämnet var ordning och underordnande inom prästerskapet. Som medlem i en kommitté som utvärderar och försöker komma fram till en förnyelse av granskningsprocessen för präster skrev han en 45 sidors presentation där han ville ta

fram läran som grund för professionella utvecklings-samtal för präster. Först visade han den grundläggande läran innan han gick över till specifika frågor och avslutade med att diskutera hur man kom fram till olika slutsatser, metoder och vilken betydelse genomgången kunde få för den enskilde prästen, och för en församlings delaktighet i och del av hur den enskilde lyckas som präst. Detta omfattande ämne genererade en längre debatt. Med säkerhet kommer vi att få höra mer om det i framtiden.

Avslutningsvis vill jag nämna pastor John Odhner och hans fru Loris Nya Äktenskapsprogram för

Allmänna Kyrkan. Biskop Tom Kline hade frågat dem om de kunde arbeta tillsammans för att utveckla en plan för hur man stärker äktenskapen bland kyrkans medlemmar och vänner. Denna plan är avsedd att stödja prästernas arbete inom församlingarna och förutsätter att John och Lori hämtar intryck från kyrkans olika delar, för att höra vad präster och lekfolk har för uppfattningar om hur man kan stödja äktenskapen. Deras gemensamma presentation gick ut på att visa vad de båda redan gjort och hoppades utträta i ämnet.

Ragnar Boyesen

Vad frågar man om på ett föredrag om Swedenborg?

En måndagskväll i mars bänkade sig ett 25 tal personer för ytterligare en föreläsning i Bondstorp, ett litet samhälle utanför Jönköping med cirka 150 invånare. Ämnet för kvällen var Vetenskapsmannen och sökaren Swedenborg.

I Jönköpings län finns tio aktiva föreläsning-föreningar. Dessa är utspridda runt om i länet. Dessa har en aktiv och trogen skara som kommer till dem och lyssnar till varierande ämnen. Undertecknad blev tillfrågad om jag ville tala inför Föreläsning-föreningen i Bondstorp om Swedenborg. Visst ställde jag upp. Alla tillfällen att sprida lite information och kunskap om Nya Kyrkan skall vi ju fånga upp.

Jag valde att inleda mitt kåserande om Swedenborgs uppväxt och liv före 1745 för att ge åhörarna en bakgrund till hans egentliga stora verk, som Sveriges enda verkliga religionsstiftare. Speciellt alla hans resor och arbete tillsammans med Polhem fängslade åhörarna.

Sista halvan av föredraget ägnade jag åt Swedenborgs Skrifter. Jag poängterade att Nya Kyrkan

och alla Swedenborgs teologiska böcker grundar sig på Bibeln. Bibeln är ingen bok som skall ses som en historiebok om världens skapelse eller det judiska folkets historia. Nej, jag försökte förklara att Bibeln istället handlar om hur vi alla kan bli pånyttfödda eller som en del kallar det att bli frälsta. Jag beskrev också lite enkelt hur noggrant och systematiskt Swedenborg plockar fram den inre och djupare meningen i Bibeln. Åhörarna fick också en kort beskrivning av hur Swedenborgs korrespondenslära är uppbyggd. Detta gjorde jag genom att beskriva den med konkreta exempel: Vad betyder ett varmt hjärta, och vad står lamm eller vatten eller häst för i Bibeln.

Intressant var att det enda ämnet som kom upp efter mitt kåseri var: Vad och hur såg Swedenborg på musik och musik i andliga världerna? Jag hade berättat att livet fortsätter direkt efter att vi går bort från denna världen. Jag hade dock inte med ett enda ord behandlat musik under kvällen. Sådana frågor gör det extra spännande att tala om Swedenborg, och öppnar upp till samtal.

Gustav Fornander



Vårhälsning från fam. Muires, Bryn Athyn

Hello everyone in Denmark and Sweden. During the council of the clergy meetings in February we were visited by both Ragnar and Göran, and also by Olaf Hauptmann. That was quite strange: to be able to be the host, living here in Bryn Athyn, in the hub of all this church activity. It was very nice seeing these visitors from "far way." We truly are in a world wide community.

We had a mild winter in Philadelphia. But I hardly noticed it, being buried in books and homework for the Theological School. All is going quite well on that front. I have been told here that I have a European mindset. I am not sure exactly what that means, or

even if that is regarded as a good thing or not. Apparently it can present a challenge to some of the teachers here.

Bryn Athyn is really a different place. The schools, the college, the Cathedral and the museum, the old folks home, all makes for an environment where the church is very visible in every day life. To many people who have lived their lives in this place, it is hard to imagine anything else. I am trying to remember what it was like living in Denmark with one lay service a week and basically no further engagement with other New Church members in between.

Stephen Muires

Kommande aktiviteter

Nya Kyrkans dag

Nya Kyrkans dag firas vid följande tidpunkter:

Stockholm, söndag 14 juni

Jönköping, söndag 21 juni

Köpenhamn, söndag 28 juni

Bakgrunden till att vi har Nya Kyrkans dag och att den infaller 19 juni är följande stycke i Swedenborgs sista verk *Sanna kristna religionen*:

När detta verk var avslutat, sammankallade Herren sina tolv lärjungar, som hade följt Honom i världen, och dagen efter sände Han dem alla ut i hela den andliga världen till att predika det glada budskapet, att Herren Gud Jesus Kristus härskar, samt att Hans rike skall vara i evigheters evigheter, enligt förutsägelsen i Daniel, 7:13, 14, och i Uppenbarelseboken, 11:15, och att "saliga är de som kommer till Lammets bröllopsmåltid" (Upp 19:9). Detta skedde den 19 juni år 1770. Detta menas med dessa Herrens ord: "Han skall sända sina änglar, och de skall samla Hans utvalda från den ena änden av himlarna till den andra, Matt 24:31." Sanna kristna religionen, nr 791

British Assembly

I sommar hålls *The 73rd British Assembly* på Purley Chase 3-5 juli. Alla i Europa är välkomna, men ett europeiskt Assembly blir det år 2011, sannolikt i England.

Sommarskolan i England

Sommarskolan hålls i sommar 19 juli - 1 augusti på Purley Chase.

Bok & Biblioteksmässan

Den årliga Bok & Biblioteksmässan i Göteborg hålls i år torsdag-söndag 24-27 september. Temat för i år är litteratur på spanska. Eftersom det just nu pågår ett stort översättningsprojekt av Swedenborgs verk till spanska kommer vi att ha med det. Dessutom kommer vår monter att ha trädgård som ett tema. Det är Gustav Fornander som är huvudansvarig. Skandinaviska Swedenborgsällskapet finns i monter B 10:71, samma som förra året. www.bok-bibliotek.se

Skandinaviskt nykyrkoråd

Jönköpingsförsamlingen är i år värd för nykyrkorådsmötet för kyrkoråden i de tre församlingarna samt inbjudna från Norge. Det hålls 14-15 november.

Gudstjänster hålls som regel varje söndag kl. 11:

Stockholm, Tegnérlunden 7
08-411 13 99

Jönköping, Rosenbergsgatan 9
0392-133 39

Köpenhamn, Stellavej 14
46 78 99 68

Aktuella uppgifter för inbetalning till

Trossamfundet Nya Kyrkan	Bankgiro	5482-5781
Nya Kyrkans Församling i Jönköping	Plusgiro	38 86 53-8
	Bankgiro	470-9424
Nya Kyrkans Församling i Stockholm	Plusgiro	35 56 98-2
	Bankgiro	5574-7976
Skandinaviska Swedenborgsällskapet	Plusgiro	441 31 03-5

För Danmark gäller följande:

Nordea Bank nr. 2362
Konto nr. 0362 806 094

Bidrag till verksamheten mottages tacksamt.

